Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Pont Vell de Vilamajor

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Nucli urbà de Sant Pere de Vilamajor.
Alçada:	291 m

Coordenades:

Latitud:	41.6837
Longitud:	2.38938
UTM Est (X):	449180
UTM Nord (Y):	4614839

Classificació

Número de fitxa	08234-199
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Ha estat objecte d'obres de factura contemporània que el desvirtuen.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Catàleg de béns a protegir POUM 2011, E-47 patrimoni construït. BCIL.
Número inventari	Sí, IPA.: 37054.
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Estructural
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dj., 04/02/2016 - 01:00

Descripció

Pont d'un ull, d'arc de mig punt, que salva la riera de Vilamajor al pas de l'avinguda de Sant Nonet. És construït amb pedra lligada amb morter de calç i arrebossat, i es troba recolzat en dos estreps laterals, que l'enllacen amb els marges de la riera, també fets de pedra.
És un pont d'època moderna, bastit sobre les restes d'un pont medieval. Ha estat objecte d'obres de reforma, al llarg del temps, que li han fet perdre el seu aspecte original.
Concretament, durant el segle XX, es van dur a terme dues ampliacions dràstiques: es va anivellar la part superior, per tal de permetre-hi el pas de vehicles i, posteriorment, es va doblar la seva amplada, adossant-hi una estructura de murs de contenció i bigues de formigó armat, per la part de tramuntana. Finalment, s'hi va fer passar una conducció vista de gas natural.
Malauradament aquestes reformes, que no respecten l'antiga estructura ni cap rigor estètic, produeixen un fort impacte visual i desvirtuen totalment aquest element patrimonial.

Història

Segons la documentació antiga, a l'edat mitjana, a l'indret on es troba el pont Vell, hi havia una petita passera feta amb taulons, que salvava el pas de la, aleshores cabalosa, riera de Vilamajor, i provocava la preocupació dels veïns de la contrada (HERRERO i BARÓ, H. 2013: 31-34).
Degut a aquest pas perillós, molts parroquians demanaven permís per enterrar els seus morts a Sant Lleïr i no pas al cementiri de l'església de Sant Pere.
L'any 1680 es van dur a terme les obres de construcció del nou pont, que va reaprofitar la pedra de les antigues muralles de La Força. El carnisser que hi havia instal·lat a la plaça de l'església, va ajudar a finançar els costos de construcció del pont a les autoritats locals.
El pont va mantenir el seu aspecte original fins a l'any 1900, quan es va remodelar per a passar la nova carretera entre Sant Antoni i Sant Pere.
L'any 1959, a tocar del pont, es va construir el safareig municipal i la nova font dels Lledoners. A la dècada dels anys vuitanta del segle XX, es va ampliar per a fer passar dos carrils de circulació.

Bibliografia
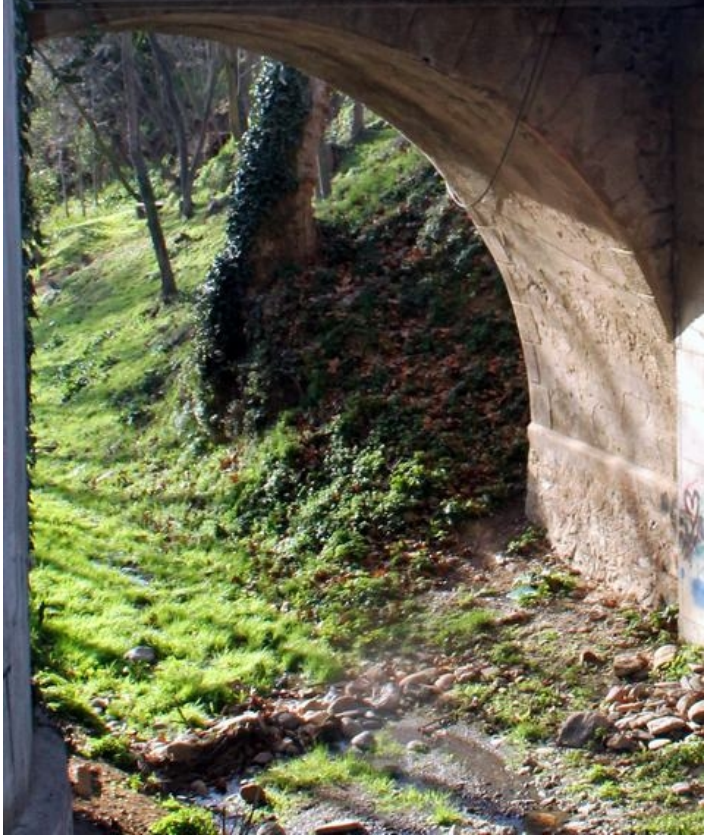
DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2011). Catàleg de béns a protegir. POUM. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.
GALLARDO, A. (1938). Del Mogent al Pla de la Calma. Barcelona: Impremta Comas, p. 75.
GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1989). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Pere de Vilamajor).
HERRERO i BARÓ, H. (2013). "El pont Vell de Vilamajor. El pas segur perquè els difunts no tinguin por". D'aquí: la revista gratuïta de gent, racons i coses nostres, núm. 23 (desembre 2013). Sant Antoni de Vilamajor: Banchs de Comunicació, p. 31-34.
POCH i RUESTES, J. (2010). Vilamajor: un poble forjat per comtes, capellans, pagesos i menestrals: aportació a la seva història. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor, p. 126.
SAGRERA BASSA, T. (2009). Vols que t'expliqui Vilamajor? Sant Pere de Vilamajor: Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor, p. 24.